EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.11.2021
COM(2021) 719 final

ANNEX 2

BILAG

til

Forslag til Rådets afgørelse

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale

BILAG […]

ANDEN TILLÆGSPROTOKOL TIL KONVENTIONEN OM IT-KRIMINALITET VEDRØRENDE FORSTÆRKET SAMARBEJDE OG VIDEREGIVELSE AF ELEKTRONISK BEVISMATERIALE

PRÆAMBEL

Europarådets medlemsstater og de andre stater, der har undertegnet konventionen om IT-kriminalitet (ETS nr. 185, herefter "konventionen"), som blev åbnet for undertegnelse i Budapest den 23. november 2001,

der henviser til konventionens rækkevidde og indvirkning på alle regioner i verden,

der minder om, at konventionen allerede er suppleret af tillægsprotokollen vedrørende kriminalisering af handlinger af racistisk og fremmedfjendsk karakter begået gennem edb-systemer (ETS nr. 189), der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 28. januar 2003 (herefter "den første protokol"), mellem protokollens parter,

der tager hensyn til Europarådets eksisterende traktater om samarbejde i straffesager samt andre aftaler og ordninger om samarbejde i straffesager mellem parterne i konventionen,

der også henviser til konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108) som ændret ved ændringsprotokollen (CETS nr. 223), der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 10. oktober 2018, og som enhver stat kan opfordres til at tiltræde,

der erkender den voksende brug af informations- og kommunikationsteknologi, herunder internettjenester, og den stigende cyberkriminalitet, som udgør en trussel mod demokratiet og retsstatsprincippet, og som mange stater også betragter som en trussel mod menneskerettighederne,

der også erkender det stigende antal ofre for cyberkriminalitet og vigtigheden af, at disse ofre opnår retfærdighed,

der minder om, at regeringerne har ansvaret for at beskytte samfundet og enkeltpersoner mod kriminalitet, ikke kun offline, men også online, herunder gennem effektiv strafferetlig efterforskning og retsforfølgning,

der er overbevist om, at beviser for en strafbar handling i stigende grad lagres elektronisk i computersystemer i udenlandske, multi- eller ukendte jurisdiktioner, og er overbevist om, at der er behov for yderligere foranstaltninger for lovligt at indhente sådanne beviser for at muliggøre en effektiv strafferetlig reaktion og opretholde retsstatsprincippet,

der anerkender behovet for øget og mere effektivt samarbejde mellem stater og den private sektor, og at der i denne forbindelse er behov for større klarhed eller retssikkerhed for serviceudbydere og andre enheder med hensyn til, under hvilke omstændigheder de kan besvare direkte anmodninger fra strafferetlige myndigheder i andre parter om videregivelse af elektroniske data,

der derfor sigter mod yderligere at styrke samarbejdet om cyberkriminalitet og indsamlingen af bevismateriale i elektronisk form for enhver strafbar handling med henblik på specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger ved hjælp af yderligere redskaber vedrørende mere effektiv gensidig bistand og andre former for samarbejde mellem kompetente myndigheder, samarbejde i nødsituationer, og direkte samarbejde mellem

kompetente myndigheder og serviceudbydere og andre enheder, der er i besiddelse af eller kontrollerer relevante oplysninger,

der er overbevist om, at et effektivt grænseoverskridende strafferetligt samarbejde, bl.a. mellem den offentlige og den private sektor, nyder godt af effektive betingelser og garantier for beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder,

der anerkender, at indsamling af elektronisk bevismateriale til strafferetlig efterforskning ofte vedrører personoplysninger, og anerkender, at mange parter er pålagt krav om at beskytte privatlivets fred og personoplysninger for at opfylde deres forfatningsmæssige og internationale forpligtelser, og

der er bevidste om behovet for at sikre, at effektive strafferetlige foranstaltninger vedrørende cyberkriminalitet og indsamling af bevismateriale i elektronisk form er underlagt betingelser og garantier, som skal sikre passende beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder rettigheder, der følger af forpligtelser, som staterne har påtaget sig i henhold til gældende internationale menneskerettighedsinstrumenter såsom Europarådets konvention af 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ETS nr. 5), FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 1966, det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af 1981, den amerikanske menneskerettighedskonvention af 1969 og andre internationale menneskerettighedstraktater,

er blevet enige om følgende:

KAPITEL I — FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 1 — Formål

Formålet med denne protokol er at supplere:

a. konventionen mellem parterne i denne protokol og

b. den første protokol mellem parterne i denne protokol, som også er parter i den første protokol.

Artikel 2 — Anvendelsesområde

1. Medmindre andet er fastsat i denne protokol, anvendes de foranstaltninger, der er beskrevet heri:

a. mellem parter i konventionen, der er parter i denne protokol, med henblik på specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger vedrørende strafbare handlinger i forbindelse med edb-systemer og data og indsamling af bevismateriale i elektronisk form i forbindelse med en strafbar handling og

b. mellem parter i første protokol, der er parter i denne protokol, med henblik på specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger vedrørende strafbare handlinger, der er fastlagt i henhold til første protokol.

2. Enhver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at opfylde forpligtelserne i denne protokol.

Artikel 3 — Definitioner

1. Definitionerne i konventionens artikel 1 og artikel 18, stk. 3, finder anvendelse på denne protokol.

2. I denne protokol forstås desuden ved:

a. "central myndighed": den eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til en traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af en ensartet eller gensidig gældende lovgivning mellem de berørte parter, eller, i mangel heraf, den eller de myndigheder, som en part har udpeget i henhold til konventionens artikel 27, stk. 2, litra a

b. "kompetent myndighed": en judiciel, administrativ eller anden retshåndhævende myndighed, der i henhold til national ret er bemyndiget til at beordre, tillade eller gennemføre foranstaltninger i henhold til denne protokol med henblik på indsamling eller fremlæggelse af bevismateriale i forbindelse med specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger

c. "nødsituation": en situation, hvor der er en væsentlig og overhængende fare for en fysisk persons liv eller sikkerhed

d. "personoplysninger": oplysninger om en identificeret eller identificerbar fysisk person

e. "overførende part": den part, der overfører oplysningerne som svar på en anmodning eller som del af et fælles efterforskningshold eller i forbindelse med kapitel II, del 2, en part, på hvis område en overførende serviceudbyder eller enhed, der udbyder domænenavnsregistreringstjenester, er etableret.

Artikel 4 — Sprog

1. Anmodninger, pålæg og ledsagende oplysninger, der fremsendes til en part, skal affattes på et sprog, der er acceptabelt for den anmodede part eller den part, der er underrettet i henhold til artikel 7, stk. 5, eller ledsages af en oversættelse til et sådant sprog.

2. Pålæg i henhold til artikel 7 og anmodninger i henhold til artikel 6 samt eventuelle ledsagende oplysninger skal:

a. fremsendes på et sprog, der bruges hos den anden part, hvor serviceudbyderen eller enheden accepterer en tilsvarende national proces

b. fremsendes på et andet sprog, der er acceptabelt for serviceudbyderen eller enheden eller

c. ledsages af en oversættelse til et af de sprog, der er omhandlet i stk. 2, litra a eller b.

KAPITEL II — FORANSTALTNINGER TIL FORSTÆRKET SAMARBEJDE

Del 1 — Generelle principper for kapitel II

Artikel 5 — Generelle principper for kapitel II

1. Parterne samarbejder i videst muligt omfang i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

2. Del 2 i dette kapitel består af artikel 6 og 7. Den indeholder procedurer, der styrker det direkte samarbejde med udbydere og enheder på en anden parts område. Del 2 finder anvendelse, uanset om der findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning mellem de berørte parter.

3. Del 3 i dette kapitel består af artikel 8 og 9. Den indeholder procedurer til at styrke det internationale samarbejde mellem myndigheder om videregivelse af lagrede elektroniske data. Del 3 finder anvendelse, uanset om der findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning mellem den begærende og den anmodede part.

4. Del 4 i dette kapitel består af artikel 10. Den indeholder procedurer for gensidig bistand i nødsituationer. Del 4 finder anvendelse, uanset om der findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning mellem den begærende og den anmodede part.

5. Del 5 i dette kapitel består af artikel 11 og 12. Del 5 finder anvendelse, hvis der ikke findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning mellem den begærende og den anmodede part. Bestemmelserne i del 5 finder ikke anvendelse, hvis der findes en sådan traktat eller ordning, jf. dog artikel 12, stk. 7. De berørte parter kan dog aftale i stedet for at anvende bestemmelserne i del 5, hvis traktaten eller ordningen ikke forbyder det.

6. Såfremt den anmodede part i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol kan gøre samarbejde betinget af, at der foreligger dobbelt strafbarhed, skal denne betingelse anses for at være opfyldt, uanset om partens lovgivning henfører handlingen til samme kategori af strafbare handlinger eller anvender den samme terminologi om handlingen som den begærende part, når blot adfærden bag den handling, for hvilken der søges bistand, er strafbar efter den anmodede parts lovgivning.

7. Bestemmelserne i dette kapitel begrænser ikke samarbejde mellem parterne eller mellem parterne og serviceudbydere eller andre enheder via andre gældende aftaler, ordninger, praksis eller national ret.

Del 2 — Procedurer til styrkelse af direkte samarbejde med udbydere og enheder på andre parters område.

Artikel 6 — Anmodning om oplysninger om registrering af domænenavne

1. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige deres kompetente myndigheder til med henblik på specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger at fremsætte en anmodning til en enhed, der udbyder domænenavnsregistreringstjenester på en anden parts område, om oplysninger, som enheden er i besiddelse af eller kontrollerer, med henblik på at identificere eller kontakte indehaveren af et domænenavn.

2. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at tillade en enhed på dens område at videregive sådanne oplysninger som svar på en anmodning i henhold til stk. 1, på rimelige betingelser i henhold til national ret.

3. Anmodningen i henhold til stk. 1 skal indeholde:

a. datoen for udstedelsen af anmodningen og identitet og kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen

b. domænenavnet, som der ønskes om oplysninger om, og en detaljeret liste over de ønskede oplysninger, herunder de specifikke dataelementer

c. en erklæring om, at anmodningen er fremsat i henhold til denne protokol, at behovet for oplysningerne opstår, fordi det er relevant for en specifik strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, og at oplysningerne kun vil blive anvendt til den specifikke strafferetlige efterforskning eller retsforfølgning, og

d. fristen og måden for videregivelsen af oplysningerne og eventuelle andre særlige proceduremæssige instrukser.

4. Hvis det er acceptabelt for enheden, kan en part indgive en anmodning i henhold til stk. 1 i elektronisk form. Det kan være nødvendigt med passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer.

5. Hvis en af de enheder, der er beskrevet i stk. 1, ikke samarbejder, kan en begærende part anmode om, at enheden giver en begrundelse for, hvorfor den ikke videregiver de ønskede oplysninger. Den begærende part kan søge samråd med den part, hvor enheden er etableret, med henblik på at fastlægge, hvilke foranstaltninger der er til rådighed for at indhente oplysningerne.

6. Hver part meddeler på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument eller på et hvilket som helst andet tidspunkt Europarådets generalsekretær, hvilken myndighed der er udpeget med henblik på samråd i henhold til stk. 5.

7. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over de myndigheder, som parterne har udpeget i henhold til stk. 6. Enhver part skal sørge for, at de oplysninger, den har meddelt til registret, til enhver tid er korrekte.

Artikel 7 — Videregivelse af abonnentoplysninger

1. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige deres kompetente myndigheder til at udstede et pålæg, der fremsendes direkte til en serviceudbyder på en anden parts område, med henblik på at opnå videregivelse af nærmere angivne, lagrede abonnentoplysninger, som serviceudbyderen er i besiddelse af eller kontrollerer, hvis abonnentoplysningerne er nødvendige for den udstedende parts specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger.

2. a. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for, at en serviceudbyder på dens område kan videregive abonnentoplysninger som svar på et pålæg i henhold til stk. 1.

b. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument for så vidt angår pålæg, der udstedes til serviceudbydere på dens område, afgive følgende erklæring: "Pålæg i henhold til artikel 7, stk. 1, skal udstedes af eller under tilsyn af en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed eller på anden måde udstedes under uafhængigt tilsyn".

3. I pålæg i henhold til stk. 1 angives:

a. den udstedende myndighed og udstedelsesdato

b. en erklæring om, at pålægget er udstedt i henhold til denne protokol

c. navn og adresse på den eller de serviceudbydere, pålægget skal forkyndes til

d. den eller de strafbare handlinger, der er genstand for strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning

e. den myndighed, der ønsker de specifikke abonnentoplysninger, hvis det ikke er udstedelsesmyndigheden og

f. en detaljeret beskrivelse af de specifikke abonnentoplysninger, der ønskes.

4. Pålæg i henhold til stk. 1 skal ledsages af følgende supplerende oplysninger:

a. nationalt retsgrundlag for myndighedens udstedelse af pålægget

b. en henvisning til lovbestemmelser og gældende sanktioner for den strafbare handling, der efterforskes eller retsforfølges

c. kontaktoplysninger for den myndighed, som serviceudbyderen skal tilbagesende abonnentoplysningerne til, kan anmode om yderligere oplysninger fra eller på anden måde skal besvare

d. fristen og måden for tilbagesendelsen af abonnentoplysningerne

e. hvorvidt det allerede er blevet søgt at sikre dataene, herunder datoen for sikring og eventuelle relevante referencenumre

f. eventuelle særlige proceduremæssige instrukser

g. hvis det er relevant, en erklæring om, at der er foretaget samtidig underretning i henhold til stk. 5 og

h. alle andre oplysninger, der kan bidrage til at opnå videregivelse af abonnentoplysninger.

5. a. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument og på et hvilket som helst andet tidspunkt underrette Europarådets generalsekretær om, at når et pålæg i henhold til stk. 1 udstedes til en serviceudbyder på dens område, kræver parten i alle tilfælde eller under nærmere angivne omstændigheder samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder i forbindelse med efterforskningen eller retsforfølgningen.

b. Uanset om en part kræver underretning i henhold til stk. 5, litra a, kan den kræve, at serviceudbyderen forud for videregivelsen hører partens myndigheder under nærmere angivne omstændigheder.

c. De myndigheder, der er blevet underrettet i henhold til stk. 5, litra a, eller hørt i henhold til stk. 5, litra b), kan uden unødig forsinkelse give serviceudbyderen instruks om ikke at videregive abonnentoplysninger, hvis:

i. videregivelse kan være til skade for strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger hos den pågældende part eller

ii. betingelserne eller grundene til afslag ville finde anvendelse i henhold til konventionens artikel 25, stk. 4, og artikel 27, stk. 4, hvis der var blevet anmodet om abonnentoplysningerne gennem gensidig retshjælp.

d. De myndigheder, der er blevet underrettet i henhold til stk. 5, litra a, eller hørt i henhold til stk. 5, litra b):

i. kan anmode om yderligere oplysninger fra den myndighed, der er omhandlet i stk. 4, litra c, med henblik på anvendelsen af stk. 5, litra c, og må ikke videregive dem til serviceudbyderen uden denne myndigheds samtykke og

ii. underretter straks den i stk. 4, litra c), omhandlede myndighed, hvis serviceudbyderen er blevet givet instrukser om ikke at videregive abonnentoplysningerne, og angiver begrundelserne herfor.

e. En part skal udpege en central myndighed, der modtager underretninger i henhold til stk. 5, litra a, og udfører de handlinger, der er beskrevet i stk. 5, litra b, c og d. Parten skal på det tidspunkt, hvor den første gang underretter Europarådets generalsekretær i henhold til stk. 5, litra a, meddele generalsekretæren kontaktoplysningerne for den pågældende myndighed.

f. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over de myndigheder, som parterne har udpeget i henhold til stk. 5, litra e, og over hvorvidt og under hvilke omstændigheder de kræver underretning i henhold til stk. 5, litra a. Enhver part skal sørge for, at de oplysninger, den meddeler til registret, til enhver tid er korrekte.

6. Hvis det er acceptabelt for serviceudbyderen, kan en part fremsende et pålæg i henhold til stk. 1 og supplerende oplysninger i henhold til stk. 4 i elektronisk form. En part kan fremsende underretning og yderligere oplysninger i henhold til stk. 5 i elektronisk form. Det kan være nødvendigt med passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer.

7. Hvis en serviceudbyder i henhold til stk. 4, litra c), underretter myndigheden om, at den ikke vil videregive de ønskede abonnentoplysninger, eller hvis den ikke videregiver abonnentoplysninger som svar på pålægget i henhold til stk. 1 senest tredive dage efter modtagelsen af pålægget eller inden for den frist, der er fastsat i stk. 4, litra d), alt efter hvilken periode der er længst, kan den udstedende parts kompetente myndigheder derefter kun søge at håndhæve pålægget ved hjælp af artikel 8 eller andre former for gensidig bistand. Parterne kan anmode om, at en serviceudbyder giver en begrundelse for at nægte at videregive de abonnentoplysninger, som pålægget vedrører.

8. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at en udstedende part skal anmode om videregivelse af abonnentoplysninger fra serviceudbyderen, inden den anmoder herom i henhold til artikel 8, medmindre den udstedende part giver en rimelig forklaring på, hvorfor den ikke har gjort det.

9. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument:

a. forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel eller

b. hvis offentliggørelse af visse typer af adgangsnumre i henhold til denne artikel ville være i strid med de grundlæggende nationale retsprincipper, forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel på sådanne numre.

Del 3 — Procedurer til styrkelse af det internationale samarbejde mellem myndigheder om videregivelse af lagrede elektroniske data.

Artikel 8 — Håndhævelse af pålæg fra en anden part om fremskyndet udlevering af abonnentoplysninger og trafikdata

1. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige deres kompetente myndigheder til at udstede et pålæg, der som led i en anmodning til en anden part fremsendes med henblik på at tvinge en serviceudbyder på den anmodede parts område til at udlevere nærmere angivne og lagrede

a. abonnentoplysninger og

b. trafikdata,

som den pågældende serviceudbyder er i besiddelse af eller har kontrol over, og som er nødvendige for partens specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger.

2. Hver part vedtager sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at håndhæve et pålæg i henhold til stk. 1 fra en begærende part.

3. Den begærende part fremsender i sin anmodning pålægget i henhold til stk. 1, de supplerende oplysninger og eventuelle særlige proceduremæssige instrukser til den anmodede part.

a. I pålægget angives:

i. udstedelsesmyndighed og dato for udstedelsen af pålægget

ii. en erklæring om, at pålægget er fremsendt i henhold til denne protokol

iii. navn og adresse på den eller de serviceudbydere, pålægget skal forkyndes til

iv. den eller de strafbare handlinger, der er genstand for strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning

v. den myndighed, der ønsker de pågældende oplysninger eller data, hvis det ikke er udstedelsesmyndigheden og

vi. en detaljeret beskrivelse af de specifikke oplysninger eller data, der ønskes.

b. I de supplerende oplysninger, der fremlægges med henblik på at bistå den begærede part med at håndhæve et pålæg, og som ikke må videregives til serviceudbyderen uden den anmodende parts samtykke, angives:

i. nationalt retsgrundlag for myndighedens udstedelse af pålægget

ii. de lovbestemmelser og gældende sanktioner for den eller de strafbare handlinger, der efterforskes eller retsforfølges

iii. årsagen til, at den begærende part mener, at serviceudbyderen er i besiddelse af eller kontrollerer oplysningerne

iv. et sammendrag af de faktiske omstændigheder i forbindelse med efterforskningen eller retsforfølgningen

v. oplysningernes eller dataenes relevans for efterforskningen eller retsforfølgningen

vi. kontaktoplysninger for en eller flere myndigheder, der kan give yderligere oplysninger

vii. hvorvidt det allerede er blevet søgt at sikre oplysningerne eller dataene, herunder datoen for sikring og eventuelle relevante referencenumre og

viii. om oplysningerne eller dataene allerede er blevet søgt på anden vis, og i bekræftende fald på hvilken måde.

c. Den begærende part kan anmode den anmodede part om at følge særlige proceduremæssige instrukser.

4. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument og på et hvilket som helst andet tidspunkt erklære, at der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til stk. 1.

5. Den anmodede part skal acceptere anmodninger i elektronisk form. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

6. a. Den anmodede part skal fra datoen for modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, gøre en rimelig indsats for at foretage forkyndelse til serviceudbyderen inden for senest 45 dage, og påbyde, at de ønskede oplysninger eller data tilbagesende senest:

i. inden for 20 dage for abonnentoplysninger og

ii. inden for 45 dage for trafikdata.

b. Den anmodede part sørger for, at de fremlagte oplysninger eller data fremsendes til den begærende part uden unødig forsinkelse.

7. Hvis den anmodede part ikke kan efterkomme instrukserne i stk. 3, litra c), på den måde, der anmodes om, underretter den straks den begærende part herom og præciserer i givet fald, på hvilke betingelser den kan efterkomme instrukser, hvorefter den begærende part beslutter, om anmodningen alligevel skal efterkommes.

8. Den anmodede part kan afslå at efterkomme en anmodning af de grunde, der er fastsat i konventionens artikel 25, stk. 4, eller artikel 27, stk. 4, eller kan stille betingelser, som den finder nødvendige for at efterkomme anmodningen. Den anmodede part kan udsætte efterkommelsen af anmodninger af de grunde, der er fastlagt i konventionens artikel 27, stk. 5. Den anmodede part underretter hurtigst muligt den begærende part om afslaget, betingelserne eller udsættelsen. Den anmodede part underretter også den begærende part om andre omstændigheder, der kan forventes at forsinke efterkommelsen af anmodningen betydeligt. Konventionens artikel 28, stk. 2, litra b, finder anvendelse på denne artikel.

9. a. Hvis den begærende part ikke kan opfylde en af de betingelser, den anmodede part har stillet i henhold til stk. 8, underretter den straks den anmodede part herom. Den anmodede part afgør derefter, om oplysningerne eller materialet alligevel skal fremlægges.

b. Hvis den begærende part accepterer betingelsen, er den bundet deraf. En begærende part, der udleverer oplysninger eller materiale på en sådan betingelse, kan kræve, at den begærende part med hensyn til denne betingelse angiver, hvordan oplysningerne eller materialet er blevet anvendt.

10. Hver part skal på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument meddele Europarådets generalsekretær kontaktoplysningerne (og holde dem ajourført) for de myndigheder, der er udpeget:

a. til at fremsende et pålæg i henhold til denne artikel og

b. til at modtage et pålæg i henhold til denne artikel.

11. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den kræver, at anmodninger fra andre parter i henhold til denne artikel fremsendes til den af den begærende parts centrale myndighed eller af en anden myndighed efter fælles aftale mellem de berørte parter.

12. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over de myndigheder, som parterne har udpeget i henhold til stk. 10. Enhver part skal sørge for, at de oplysninger, den har meddelt til registret, til enhver tid er korrekte.

13. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel på trafikdata.

Artikel 9 — Hurtig videregivelse af lagrede elektroniske data i en nødsituation

1. a. Hver part skal vedtage de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige i en nødsituation, for at dens kontaktpunkt, der altid er tilgængeligt (24 timer i døgnet/7 dage om ugen), jf. konventionens artikel 35 ("kontaktpunkt"), kan videresende en anmodning til og modtage en anmodning fra et kontaktpunkt i en anden part med henblik på øjeblikkelig bistand til fra en serviceudbyder på den pågældende parts område at opnå hurtig videregivelse af nærmere angivne, lagrede elektroniske data, som den pågældende tjenesteudbyder er i besiddelse af eller har kontrol over, uden anmodning om gensidig bistand.

b. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den ikke vil efterkomme anmodninger i henhold til stk. 1, litra a, hvori der kun søges om videregivelse af abonnentoplysninger.

2. Enhver part skal vedtage sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for i henhold til stk. 1 at gøre det muligt:

a. for dens myndigheder at indhente oplysninger fra en serviceudbyder på dens område som følge af en anmodning i henhold til stk. 1

b. for en serviceudbyder på dens område at videregive de ønskede oplysninger til sine myndigheder som svar på en anmodning i henhold til stk. 2, litra a, og

c. for dens myndigheder at fremlægge de ønskede oplysninger til den begærende part.

3. I en anmodning i henhold til stk. 1 angives:

a. den kompetente myndighed, der ønsker oplysningerne, og datoen for udstedelsen af anmodningen

b. en erklæring om, at anmodningen er udstedt i henhold til denne protokol

c. navn og adresse på den eller de serviceudbydere, der er i besiddelse af eller kontrollerer de ønskede oplysninger

d. den eller de strafbare handlinger, der er genstand for den strafferetlige efterforskning eller retsforfølgning, og en henvisning til lovbestemmelser og gældende sanktioner

e. tilstrækkelige fakta til at påvise, at der er tale om en nødsituation, og angivelse af, hvordan de oplysninger, der anmodes om, har forbindelse til den

f. en detaljeret beskrivelse af de data, der ønskes

g. eventuelle særlige proceduremæssige instrukser og

h. alle andre oplysninger, der kan bidrage til at opnå videregivelse af de data, der anmodes om.

4. Den anmodede part skal acceptere en anmodning i elektronisk form. En part kan også acceptere en anmodning, der fremsendes mundtligt, og kan kræve bekræftelse deraf i elektronisk form. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

5. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at den kræver, at begærende parter, efter at anmodningen er efterkommet, indgiver anmodningen og eventuelle supplerende oplysninger, der fremsendes til støtte herfor, i et format og gennem en kanal, som kan omfatte gensidig bistand, der er anført af den anmodede part.

6. Den anmodede part underretter hurtigst muligt den begærende part om sin beslutning vedrørende anmodningen i henhold til stk. 1, og angiver i givet fald, på hvilke betingelser den vil fremlægge oplysningerne, og eventuelle andre former for samarbejde, der måtte være til rådighed.

7. a. Hvis en begærende part ikke kan opfylde en af de betingelser, den anmodede part har stillet i henhold til stk. 6, underretter den straks den anmodede part herom. Den anmodede part afgør derefter, om oplysningerne eller materialet alligevel skal fremlægges. Hvis den begærende part accepterer betingelsen, er den bundet deraf.

b. En begærende part, der udleverer oplysninger eller materiale på en sådan betingelse, kan kræve, at den begærende part med hensyn til denne betingelse angiver, hvordan oplysningerne eller materialet er blevet anvendt.

Del 4 — Procedurer for gensidig bistand i nødsituationer.

Artikel 10 – Gensidig bistand i nødsituationer

1. Hver part kan hurtigt anmode om gensidig bistand, hvis den er af den opfattelse, at der er tale om en nødsituation. En anmodning i henhold til denne artikel skal ud over det øvrige påkrævede indhold indeholde en beskrivelse af de fakta, der viser, at der er tale om en nødsituation, og hvordan den ønskede bistand vedrører den.

2. En anmodet part skal acceptere en sådan anmodning i elektronisk form. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

3. Den anmodede part kan hurtigt anmode om supplerende oplysninger med henblik på at vurdere anmodningen. Den begærende part fremlægger hurtigt sådanne supplerende oplysninger.

4. Når det er godtgjort, at der er tale om en nødsituation, og de øvrige krav til gensidig bistand er opfyldt, besvarer den anmodede part hurtigt anmodningen.

5. Hver part sikrer, at en person fra dens centrale myndighed eller andre myndigheder med ansvar for at besvare anmodninger om gensidig bistand altid er tilgængeligt (24 timer i døgnet/7 dage om ugen) for at besvare en anmodning i henhold til denne artikel.

6. Den centrale myndighed eller andre myndigheder med ansvar for gensidig bistand mellem de begærende og de anmodede parter kan aftale, at resultaterne af efterkommelsen af en anmodning i henhold til denne artikel eller en foreløbig kopi heraf kan udleveres til den begærende part via en anden kanal end den, der er anvendt til anmodningen.

7. Hvis der ikke findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning mellem den begærende og den anmodede part,

finder konventionens artikel 27, stk. 2, litra b, og stk. 3-8, og artikel 28, stk. 2-4, anvendelse på denne artikel.

8. Hvis der findes en sådan traktat eller ordning, suppleres denne artikel med bestemmelserne i en sådan traktat eller ordning, medmindre de berørte parter aftaler i stedet for at anvende nogle af eller alle de bestemmelser i konventionen, der er omhandlet i stk. 7.

9. Enhver part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at anmodninger også kan sendes direkte til dens judicielle myndigheder eller gennem International Criminal Police Organisation (Interpol) eller til dens altid tilgængelige kontaktpunkt, der er oprettet i henhold til konventionens artikel 35. I sådanne tilfælde skal der samtidig sendes en kopi til den anmodede parts centrale myndighed gennem den begærende parts centrale myndighed. Såfremt der fremsættes en anmodning direkte til en judiciel myndighed hos den anmodede part, og denne myndighed ikke har kompetence til at behandle anmodningen, skal den henvise anmodningen til den kompetente nationale myndighed og underrette den begærende part direkte herom.

Del 5 — Procedurer vedrørende internationalt samarbejde i mangel af gældende internationale aftaler

Artikel 11 — Videokonferencer

1. En begærende part kan anmode om, og den anmodede part kan tillade, at vidneudsagn og forklaringer fra et vidne eller en sagkyndig optages ved videokonference. Den begærende part og den anmodede part fører samråd for at lette løsningen af eventuelle spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med efterkommelsen af anmodningen, herunder, hvis det er relevant: hvilken part der skal lede en videokonference de myndigheder og personer, der skal være til stede om den ene eller begge parter skal sørge for aflæggelse af særlige eder, advarsler eller give instrukser til vidnet eller den sagkyndige hvordan vidnet eller den sagkyndige afhøres den måde, hvorpå vidnets eller den sagkyndiges rettigheder på behørig vis sikres behandlingen af krav om privilegier eller immunitet behandlingen af indsigelser mod spørgsmål eller svar og om den ene eller begge parter skal sørge for oversættelse, tolkning og udskrifter.

2. a. De anmodede og begærende parters centrale myndigheder kommunikerer direkte med hinanden med henblik på anvendelsen af denne artikel. En anmodet part kan acceptere en anmodning i elektronisk form. Den kan kræve passende sikkerheds- og autentifikationsniveauer, inden den accepterer anmodningen.

b. Den anmodede part underretter den begærende part om grundene til ikke at efterkomme eller forsinke efterkommelsen af anmodningen. Konventionens artikel 27, stk. 8, finder anvendelse på denne artikel. Med forbehold af eventuelle andre betingelser, som en anmodet part kan stille i overensstemmelse med denne artikel, finder konventionens artikel 28, stk. 2-4, anvendelse på denne artikel.

3. En anmodet part, der yder bistand i henhold til denne artikel, bestræber sig på at sikre, at den person, som der ønskes vidneudsagn eller forklaring fra, er til stede. Hvis det er relevant, kan den anmodede part, i det omfang det i henhold til dens ret er muligt, træffe de nødvendige foranstaltninger for at tvinge et vidne eller en sagkyndig til at møde op hos den anmodede part på et bestemt tidspunkt og sted.

4. De procedurer vedrørende afholdelsen af videokonferencen, som den begærende part har præciseret, skal følges, medmindre dette er uforeneligt med den anmodede parts nationale ret. I tilfælde af uforenelighed, eller i det omfang proceduren ikke er præciseret af den begærende part, anvender den anmodede part proceduren i henhold til sin nationale ret, medmindre andet er aftalt mellem de begærende og de anmodede parter.

5. Uden at dette berører nogen jurisdiktion i henhold til den begærende parts nationale ret, sikres det, at hvis vidnet eller eksperten under videokonferencen:

a. bevidst afgiver en falsk forklaring, når den anmodede part i overensstemmelse med sin nationale ret har forpligtet den pågældende til at vidne sandfærdigt

b. nægter at afgive vidneforklaring, når den anmodede part i overensstemmelse med sin nationale ret har forpligtet den pågældende til at afgive vidneforklaring, eller

c. begår en anden forseelse, som er forbudt i henhold til den anmodede parts nationale ret under sådanne retsforfølgninger,

skal den pågældende person kunne straffes i den anmodede part på samme måde, som hvis en sådan handling var blevet begået under dens nationale retsforfølgning.

6. a. Medmindre andet er aftalt mellem den begærende part og den anmodede part, afholder den anmodede part alle omkostninger i forbindelse med efterkommelsen af en anmodning i henhold til denne artikel, undtagen:

i. vederlaget til en sagkyndig

ii. udgifterne til oversættelse, tolkning og udskrifter og

iii. ekstraordinære omkostninger.

b. Hvis efterkommelsen af en anmodning vil medføre ekstraordinære omkostninger, fører den begærende og den anmodede stat samråd for at fastlægge, på hvilke betingelser anmodningen kan efterkommes.

7. Hvis den begærende part og den anmodede part er enige herom:

a. kan bestemmelserne i denne artikel anvendes i forbindelse med afholdelse af audiokonferencer

b. kan videokonferenceteknologi anvendes til andre formål eller afhøringer end dem, der er beskrevet i stk. 1, herunder med henblik på at identificere personer eller genstande.

8. Hvis en anmodet part vælger at tillade afhøring af en mistænkt eller tiltalt person, kan den kræve særlige betingelser og garantier med hensyn til at optage vidneudsagn eller forklaring fra eller give underretning til eller anvende proceduremæssige foranstaltninger over for en sådan person.

Artikel 12 — Fælles efterforskningshold og fælles efterforskninger

1. Efter fælles aftale kan to eller flere parters kompetente myndigheder oprette og operere med et fælles efterforskningshold på deres områder for at lette strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger, hvis en styrket koordinering anses for at være særlig nyttig. De kompetente myndigheder fastlægges af de respektive berørte parter.

2. Procedurerne og betingelserne for, hvordan fælles efterforskningshold skal fungere, f.eks. deres specifikke formål, sammensætning, funktioner, varighed og eventuelle forlængelsesperioder, placering, organisation, betingelser for indsamling, videregivelse og anvendelse af oplysninger eller bevismateriale, fortrolighedsbetingelser, og betingelser for

inddragelse af en parts deltagende myndigheder i undersøgelsesaktiviteter, der finder sted på den anden parts område, fastsættes efter aftale mellem de pågældende kompetente myndigheder.

3. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at dens centrale myndighed skal undertegne eller på anden måde tilslutte sig aftalen om oprettelse af holdet.

4. Disse kompetente og deltagende myndigheder kommunikerer direkte med hinanden, idet parterne dog kan aftale andre passende kommunikationskanaler, hvis ekstraordinære omstændigheder kræver mere central koordinering.

5. Hvis det er nødvendigt at træffe efterforskningsforanstaltninger på en af de berørte parters område, kan de deltagende myndigheder fra den pågældende part anmode deres egne myndigheder om at træffe disse foranstaltninger, uden at de andre parter skal indgive en anmodning om gensidig bistand. Disse foranstaltninger gennemføres af den pågældende parts myndigheder på dens område på de betingelser, der gælder i henhold til national ret i en national efterforskning.

6. Anvendelse af oplysninger eller bevismateriale, som en parts deltagende myndigheder videregiver til andre berørte parters deltagende myndigheder, kan nægtes eller begrænses på den måde, der er fastsat i den i stk. 1 og 2 omhandlede aftale. Hvis aftalen ikke indeholder betingelser for at nægte eller begrænse anvendelsen, kan parterne anvende de oplysninger eller det bevismateriale, der er videregivet:

a. til de formål, med henblik på hvilke aftalen er indgået

b. med henblik på afsløring, efterforskning og retsforfølgning af andre strafbare handlinger end dem, for hvilke aftalen er indgået, med forudgående samtykke fra de myndigheder, der videregiver oplysningerne eller bevismaterialet. Der kræves dog ikke samtykke, hvis de grundlæggende retsprincipper hos den part, der anvender oplysningerne eller beviserne, kræver, at den videregiver oplysningerne eller beviserne for at beskytte en tiltalt persons rettigheder i straffesager. I så fald underretter disse myndigheder uden unødig forsinkelse de myndigheder, der har videregivet oplysningerne eller bevismaterialet, eller

c. for at forebygge en nødsituation. I så fald underretter de deltagende myndigheder, der har modtaget oplysningerne eller bevismaterialet, uden unødig forsinkelse de deltagende myndigheder, der har videregivet oplysningerne eller bevismaterialet, medmindre andet er aftalt.

7. I mangel af en aftale som beskrevet i stk. 1 og 2 kan der gennemføres fælles efterforskninger på gensidigt aftalte vilkår fra sag til sag. Dette stykke finder anvendelse, uanset om der findes en gældende traktat eller ordning om gensidig bistand på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning mellem de berørte parter.

Kapitel III — Betingelser og garantier

Artikel 13 — Betingelser og garantier

I overensstemmelse med konventionens artikel 15 sikrer hver part, at der for fastsættelse, gennemførelse og anvendelse af de i denne protokol indeholdte beføjelser og procedurer gælder de betingelser og garantier, der er fastsat i dens nationale ret, som på behørig vis sikrer iagttagelse af menneskerettighederne og frihedsrettighederne.

Artikel 14 — Beskyttelse af personoplysninger

1. Anvendelsesområde

a. Medmindre andet er fastsat i stk. l, litra b) og c), behandler hver part de personoplysninger, den modtager i henhold til denne protokol, i overensstemmelse med stk. 2-15 i denne artikel.

b. Hvis både den overførende part og den modtagende part på tidspunktet for modtagelsen af personoplysninger i henhold til denne protokol er gensidigt bundet af en international aftale, der etablerer en omfattende ramme mellem disse parter for beskyttelse af personoplysninger, som finder anvendelse på overførsel af personoplysninger med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge strafbare handlinger, og som fastsætter, at behandlingen af personoplysninger i henhold til nævnte aftale opfylder kravene i de berørte parters databeskyttelseslovgivning, finder bestemmelserne i en sådan aftale, for så vidt angår de foranstaltninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for den pågældende aftale, anvendelse på personoplysninger, der er indhentet i henhold til denne protokol, i stedet for bestemmelserne i stk. 2-15, medmindre andet er aftalt mellem parterne.

c. Hvis den overførende part og den modtagende part ikke er gensidigt bundet i henhold til en aftale som beskrevet i stk. l, litra b, kan de aftale, at overførslen af personoplysninger i henhold til denne protokol kan finde sted på grundlag af andre aftaler eller ordninger mellem de berørte parter i stedet for stk. 2-15.

d. Hver part skal anse behandlingen af personoplysninger i henhold til stk. l, litra a og b, for at opfylde kravene i dens retlige rammer for beskyttelse af personoplysninger for internationale overførsler af personoplysninger, og der kræves ikke yderligere tilladelse til overførsel i henhold til nævnte retlige rammer. En part kan kun nægte eller forhindre overførsel af oplysninger til en anden part i henhold til denne protokol af hensyn til databeskyttelsen på de betingelser, der er fastsat i stk. 15, når stk. l, litra a, finder anvendelse, eller i henhold til en aftale eller ordning som omhandlet i stk. l, litra b eller c, når et af disse litraer finder anvendelse.

e. Intet i denne artikel er til hinder for, at en part anvender strengere garantier for sine egne myndigheders behandling af personoplysninger, der modtages i henhold til denne protokol.

2. Formål og anvendelse

a. Den part, der har modtaget personoplysninger, behandler dem til de formål, der er beskrevet i artikel 2. Den må ikke viderebehandle personoplysningerne til et uforeneligt formål, og den må ikke viderebehandle oplysningerne, når dette ikke er tilladt i henhold til dens nationale retlige rammer. Denne artikel berører ikke den overførende parts mulighed for at stille yderligere betingelser i henhold til denne protokol i et specifikt tilfælde, men sådanne betingelser må ikke omfatte generiske databeskyttelsesbetingelser.

b. Den modtagende part sikrer i henhold til sine nationale retlige rammer, at de personoplysninger, der ønskes og behandles, er relevante og ikke for omfattende i forhold til formålet med en sådan behandling.

3. Kvalitet og integritet

Hver part træffer rimelige foranstaltninger for at sikre, at personoplysningerne bevares så nøjagtigt og fuldstændigt og er så ajourførte, som det kræves og er hensigtsmæssigt for en

lovlig behandling af personoplysningerne, under hensyntagen til de formål, hvortil de behandles.

4. Følsomme oplysninger

En parts behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller anden overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, biometriske data, der anses for at være følsomme i betragtning af de involverede risici eller personoplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold må kun finde sted inden for rammerne af de fornødne garantier for at beskytte mod risikoen for uberettigede skadelige virkninger af anvendelsen af sådanne oplysninger, herunder navnlig mod ulovlig forskelsbehandling.

5. Opbevaringsperiode

Hver part opbevarer kun personoplysningerne så længe, det er nødvendigt og hensigtsmæssigt af hensyn til formålene med behandlingen af oplysningerne i henhold til stk. 2. For at opfylde denne forpligtelse fastsætter den i sine nationale retlige rammer specifikke opbevaringsperioder eller regelmæssig gennemgang af behovet for yderligere opbevaring af oplysningerne.

6. Automatiske afgørelser

Afgørelser, der har en betydelig negativ indvirkning på de relevante interesser hos den fysiske person, som personoplysningerne vedrører, må ikke udelukkende baseres på automatisk behandling af personoplysninger, medmindre det er tilladt i henhold til national ret og med de fornødne garantier, der omfatter muligheden for menneskelig indgriben.

7. Datasikkerhed og datasikkerhedshændelser

a. Hver part sikrer, at den har truffet passende teknologiske, fysiske og organisatoriske foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, navnlig mod tab, hændelig eller uautoriseret adgang, videregivelse, ændring eller ødelæggelse ("sikkerhedshændelse").

b. Ved opdagelse af en sikkerhedshændelse, hvor der er betydelig risiko for fysisk eller ikkefysisk skade for enkeltpersoner eller for den anden part, vurderer den modtagende part straks sandsynligheden for og omfanget heraf og træffer straks passende foranstaltninger for at begrænse sådanne skader. Sådanne foranstaltninger omfatter bl.a. underretning af den overførende myndighed eller i forbindelse med kapitel II, del 2, den eller de myndigheder, der er udpeget i medfør af stk. 7, litra c. Der kan dog gælde passende begrænsninger for så vidt angår den videre fremsendelse af underretningen; den kan forsinkes eller udelades, hvis en sådan underretning kan bringe den nationale sikkerhed i fare, eller forsinkes, hvis en sådan underretning kan bringe foranstaltninger til beskyttelse af den offentlige sikkerhed i fare. Sådanne foranstaltninger omfatter også underretning af den pågældende person, medmindre parten har truffet passende foranstaltninger, således at der ikke længere er en betydelig risiko. Underretningen af den enkelte person kan forsinkes eller udelades i henhold til betingelserne i stk. 12, litra a, nr. i. Den underrettede part kan anmode om samråd og supplerende oplysninger vedrørende hændelsen og reaktionen derpå.

c. Hver part skal på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument meddele Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der med henblik på kapitel II, del 2, skal have underretning i henhold til stk. 7, litra b: de meddelte oplysninger kan senere ændres.

8. Opretholdelse af registre

Hver part skal opretholde registre eller have andre egnede midler til at vise, hvordan en persons personoplysninger tilgås, anvendes og videregives i et specifikt tilfælde.

9. Intern videregivelse hos en part

a. Når en parts myndighed videregiver personoplysninger, der oprindeligt er modtaget i henhold til denne protokol, til en anden myndighed hos samme part, behandler denne anden myndighed dem i overensstemmelse med denne artikel, jf. dog stk. 9, litra b).

b. Uanset stk. 9, litra a, kan en part, der har taget forbehold i henhold til artikel 17, videregive personoplysninger, som den har modtaget, til sine delstater eller lignende territoriale enheder, forudsat at parten har indført foranstaltninger, der sikrer, at de modtagende myndigheder fortsat effektivt beskytter oplysningerne ved at sikre et beskyttelsesniveau for oplysningerne, der svarer til det, der sikres ved denne artikel.

c. I tilfælde af indikationer på ukorrekt gennemførelse af dette stykke kan den overførende part anmode om samråd og relevante oplysninger om disse indikationer.

10. Videre overførsel til en anden stat eller en anden international organisation

a. Den modtagende part må kun overføre personoplysningerne til en anden stat eller international organisation efter forudgående tilladelse fra den overførende myndighed eller med henblik på kapitel II, afdeling 2, den eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 10, litra b.

b. Hver part skal på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument meddele Europarådets generalsekretær, hvilke(n) myndighed(er) der giver tilladelse med henblik på kapitel II, del 2; de meddelte oplysninger kan senere ændres.

11. Gennemsigtighed og underretning

a. Hver part giver ved offentliggørelse af generelle meddelelser eller ved personlig meddelelse til den person, hvis personoplysninger er blevet indsamlet, meddelelse om:

i. retsgrundlaget for og formålet eller formålene med behandlingen

ii. eventuelle opbevarings- eller gennemgangsperioder i henhold til stk. 5, alt efter hvad der er relevant

iii. modtagere eller kategorier af modtagere, som oplysningerne videregives til, og

iv. adgangs-, berigtigelses- og prøvelsesmuligheder.

b. En part kan gøre ethvert krav om personlig meddelelse betinget af rimelige begrænsninger i henhold til dens nationale retlige rammer i henhold til betingelserne i stk. 12, litra a, nr. i.

c. Hvis det ifølge den overførende parts nationale retlige rammer kræves, at der skal gives personlig meddelelse til den person, hvis oplysninger er blevet overført til en anden part, træffer den overførende part foranstaltninger, således at den anden part på tidspunktet for overførslen underrettes om dette krav og relevante kontaktoplysninger. Der gives ikke personlig meddelelse, hvis den anden part har anmodet om, at videregivelsen af oplysningerne holdes fortrolig, i de tilfælde hvor betingelserne for begrænsninger i stk. 12, litra a, nr. i, finder anvendelse. Når disse restriktioner ikke længere finder anvendelse, og der kan gives personlig meddelelse, træffer den anden part foranstaltninger, således at den overførende part bliver underrettet. Hvis den overførende part endnu ikke er blevet underrettet herom, har den ret til at fremsætte anmodninger til den modtagende part, som underretter den overførende part om, hvorvidt begrænsningen skal opretholdes.

12. Adgang og berigtigelse

a. Hver part sikrer, at enhver person, hvis personoplysninger er modtaget i henhold til denne protokol, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de nationale retlige rammer, og uden unødig forsinkelse har ret til at anmode om og få udleveret:

i. en skriftlig eller elektronisk kopi af den dokumentation, der opbevares om den pågældende person, og som indeholder vedkommendes personoplysninger, og tilgængelige oplysninger med angivelse af retsgrundlaget for og formålene med behandlingen, opbevaringsperioder og modtagere eller kategorier af modtagere af oplysningerne ("adgang"), samt oplysninger om de klagemuligheder, der kan gøres brug af, idet adgang i et særligt tilfælde dog kan gøres betinget af, at der anvendes forholdsmæssige begrænsninger, der er tilladt i henhold til de nationale retlige rammer, og som på afgørelsestidspunktet er nødvendige for at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder eller vigtige mål af almen interesse, og hvori der er taget behørigt hensyn til den berørte persons legitime interesser

ii. berigtigelse, hvis den fysiske persons personoplysninger er ukorrekte eller er blevet behandlet ukorrekt. En berigtigelse omfatter — i det omfang det er relevant og rimeligt under hensyntagen til grundene til berigtigelse og den særlige behandlingskontekst — rettelse, supplering, sletning eller anonymisering, begrænsning af behandlingen eller blokering.

b. Hvis adgang eller berigtigelse nægtes eller begrænses, skal parten uden unødig forsinkelse sende den pågældende person et skriftligt svar, som kan fremsendes elektronisk, med oplysning om afslaget eller begrænsningen. Den skal anføre grundene til et sådant afslag eller en sådan begrænsning og oplyse om de klagemuligheder, der kan gøres brug af. Eventuelle udgifter i forbindelse med at få adgang bør være rimelige og ikke overdrevent store.

13. Retsmidler og udenretslige midler

Hver part skal råde over effektive retsmidler og udenretslige midler for klageadgang i tilfælde af overtrædelser af denne artikel.

14. Tilsyn

Hver part skal have en eller flere offentlige myndigheder, der alene eller sammen udøver uafhængige og effektive tilsynsfunktioner og -beføjelser med hensyn til de foranstaltninger, der er fastsat i denne artikel. De funktioner og beføjelser, som disse myndigheder har, uanset om de handler alene eller sammen, omfatter undersøgelsesbeføjelser, beføjelse til at reagere på klager og mulighed for til at træffe korrigerende foranstaltninger.

15. Samråd og suspension

En part kan suspendere overførslen af personoplysninger til en anden part, hvis den har væsentlig dokumentation for, at den anden part systematisk eller i væsentlig grad overtræder bestemmelserne i denne artikel, eller at en væsentlig overtrædelse er nært forestående. Den suspenderer ikke overførsler uden rimeligt varsel og først efter, at de berørte parter har ført samråd i en rimelig periode uden at nå frem til en løsning. En part kan dog midlertidigt suspendere overførsler i tilfælde af en systematisk eller væsentlig overtrædelse, der indebærer en betydelig og overhængende fare for en fysisk persons liv eller sikkerhed eller indebærer en væsentlig omdømmemæssig eller økonomisk skade for en fysisk person, og skal i så fald straks derefter underrette og indlede samråd med den anden part. Hvis samrådet ikke har ført til en løsning, kan den anden part gensidigt suspendere overførsler, hvis den har væsentlig dokumentation for, at den suspenderende parts suspension var i strid med bestemmelserne i dette stykke. Den suspenderende part ophæver suspensionen, så snart den overtrædelse, ligger til grund for suspensionen, er afhjulpet. Samtidig ophæves enhver gensidig suspension.

Enhver personoplysning, der er overført inden en suspension, skal fortsat behandles i overensstemmelse med denne protokol.

KAPITEL IV — AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15 — Protokollens retsvirkninger

1. a. Konventionens artikel 39, stk. 2, finder anvendelse på denne protokol.

b. For så vidt angår parter, der er medlemmer af Den Europæiske Union, kan disse parter i deres indbyrdes forbindelser anvende EU-retten på de områder, der er omfattet af denne protokol.

c. Litra b berører ikke den fulde anvendelse af denne protokol mellem parter, der er medlemmer af Den Europæiske Union, og andre parter.

2. Konventionens artikel 39, stk. 3, finder anvendelse på denne protokol.

Artikel 16 — Undertegnelse og ikrafttræden

1. Denne protokol er åben for undertegnelse af parterne i konventionen, som kan udtrykke deres samtykke til at være bundet enten ved:

a. undertegnelse uden forbehold vedrørende ratifikation, accept eller godkendelse eller

b. undertegnelse med forbehold om ratifikation, accept eller godkendelse, efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse.

2. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Europarådets generalsekretær.

3. Denne protokol træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor fem parter i konventionen har udtrykt deres samtykke til at være bundet af denne protokol i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 og 2.

4. For så vidt angår enhver part i konventionen, der efterfølgende udtrykker samtykke til at være bundet af denne protokol, træder protokollen i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor parten udtrykte sit samtykke til være bundet af denne protokol, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 og 2.

Artikel 17 — Føderal bestemmelse

1. En føderal stat forbeholder sig ret til at påtage sig forpligtelser i henhold til denne protokol på en måde, der er forenelig med de grundlæggende principper, der regulerer forholdet mellem dens centrale regering og dens delstater eller andre lignende territoriale enheder, dog således, at:

a. protokollen finder anvendelse på den føderale stats centralregering

b. et sådant forbehold ikke berører forpligtelser til at indgå i det samarbejde, som andre parter ønsker i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel II, og

c. bestemmelserne i artikel 13 finder anvendelse på delstaterne i den føderale stat eller andre lignende territoriale enheder.

2. En anden part kan forhindre myndigheder, udbydere eller enheder på dens område i at samarbejde som svar på en anmodning eller et pålæg, der er fremsendt direkte af en delstat eller en anden lignende territorial enhed i en føderal stat, som har taget forbehold i henhold til stk. 1, medmindre den pågældende føderale stat underretter Europarådets generalsekretær om, at en delstat eller anden lignende territorial enhed anvender de forpligtelser i henhold til denne protokol, der gælder for den pågældende føderale stat. Europarådets generalsekretær skal oprette og ajourføre et register over sådanne underretninger.

3. En anden part må ikke forhindre myndigheder, udbydere eller enheder på dens område i at samarbejde med en delstat eller en anden lignende territorial enhed på grund af et forbehold i henhold til stk. 1, hvis et pålæg eller en anmodning er fremsendt via centralregeringen, eller hvis der er indgået en aftale om fælles efterforskningshold i henhold til artikel 12 med deltagelse af centralregeringen. I sådanne situationer skal centralregeringen sørge for, at de gældende forpligtelser i protokollen opfyldes, forudsat at kun bestemmelserne i artikel 14, stk. 9, eller, hvis det er relevant, betingelserne i en aftale eller ordning som beskrevet i artikel 14, stk. 1, litra b eller c, finder anvendelse, for så vidt angår beskyttelse af personoplysninger, der videregives til delstater eller lignende territoriale enheder.

4. Med hensyn til de bestemmelser i denne protokol, hvis gennemførelse falder ind under delstaternes eller lignende territoriale enheders kompetence, og hvor disse ikke efter føderationens forfatningsmæssige system er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, skal centralregeringen underrette de kompetente myndigheder i sådanne stater om disse bestemmelser samt give dem sin positive udtalelse med en opfordring til at tage relevante skridt til at give bestemmelserne retsvirkning.

Artikel 18 — Territorialt anvendelsesområde

1. Denne protokol finder anvendelse på det eller de områder, der er anført i en erklæring fra en part i henhold til konventionens artikel 38, stk. 1 eller 2, for så vidt en sådan erklæring ikke er tilbagekaldt i henhold til artikel 38, stk. 3.

2. En part kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument erklære, at denne protokol ikke finder anvendelse på et eller flere af de områder, der er anført i partens erklæring i henhold til konventionens artikel 38, stk. 1 og/eller stk. 2.

3. En erklæring, der afgives i henhold til stk. 2, kan for så vidt angår ethvert område, der er angivet i en sådan erklæring, tilbagekaldes ved underretning stilet til Europarådets generalsekretær. Tilbagekaldelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan underretning.

Artikel 19 — Forbehold og erklæringer

1. Enhver part i konventionen kan ved skriftlig underretning stilet til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument erklære, at den benytter sig af et eller flere af de forbehold, der er omhandlet i denne protokols artikel 7, stk. 9, litra a og b, artikel 8, stk. 13, og artikel 17. Der kan ikke tages yderligere forbehold.

2. Enhver part i konventionen kan ved skriftlig underretning stilet til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument, fremsætte den eller de erklæringer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b, og stk. 8, artikel 8, stk. 11, artikel 9, stk. 1, litra b, og stk. 5, artikel 10, stk. 9, artikel 12, stk. 3, og artikel 18, stk. 2, i denne protokol.

3. Enhver part i konventionen fremsætter ved skriftlig underretning stilet til Europarådets generalsekretær eventuelle erklæringer, underretninger eller meddelelser som omhandlet i artikel 7, stk. 5, litra a og e, artikel 8, stk. 4 og stk. 10, litra a og b, artikel 14, stk. 7, litra c, og stk. 10, litra b, og artikel 17, stk. 2, i denne protokol på de betingelser, der er fastsat deri.

Artikel 20 — Status og ophævelse af forbehold

1. En part, der har taget et forbehold i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, skal ophæve et sådant forbehold helt eller delvist, så snart det efter omstændighederne er muligt. En sådan ophævelse træder i kraft på datoen for modtagelse af en underretning stilet til Europarådets generalsekretær. Hvis det i underretning angives, at ophævelsen af et forbehold skal træde i kraft på en i meddelelsen angivet dato, og denne dato ligger efter den dato, hvor underretningen modtages af generalsekretæren, træder ophævelsen i kraft på den pågældende senere dato.

2. Europarådets generalsekretær kan med mellemrum forhøre sig hos parter, der har taget et eller flere forbehold i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, om udsigten til ophævelse af dette eller disse forbehold.

Artikel 21 — Ændringer

1. Ændringer til denne protokol kan foreslås af enhver part i denne protokol, og Europarådets generalsekretær skal give underretning herom til Europarådets medlemsstater og konventionens parter og signatarer samt enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen.

2. Der skal gives underretning til Europarådets Styringskomite for Strafferet (CDPC) om enhver ændring, der foreslås af en part, og denne komité skal forelægge Ministerkomitéen en udtalelse om den foreslåede ændring.

3. Ministerkomitéen skal behandle den foreslåede ændring og den udtalelse, der er afgivet af Europarådets Styringskomite for Strafferet, og kan efter at have hørt parterne i konventionen vedtage ændringen.

4. Teksten til enhver ændring, der vedtages af Ministerkomitéen i overensstemmelse med stk. 3, skal fremsendes til parterne i denne protokol til accept.

5. Enhver ændring, der godkendes i overensstemmelse med stk. 3, træder i kraft den 30. dag efter, at alle parter i denne protokol har underrettet generalsekretæren om deres accept deraf.

Artikel 22 Afgørelse af tvister

Konventionens artikel 45 finder anvendelse på denne protokol.

Artikel 23 — Samråd mellem parterne og vurdering af gennemførelsen

1. Konventionens artikel 46 finder anvendelse på denne protokol.

2. Parterne vurderer regelmæssigt, om bestemmelserne i denne protokol anvendes og gennemføres effektivt. Artikel 2 i forretningsordenen for komitéen om konventionen om IT-kriminalitet som revideret den 16. oktober 2020 finder tilsvarende anvendelse. Parterne reviderer i første omgang og kan ved konsensus ændre procedurerne i nævnte artikel, således som de finder anvendelse på denne protokol, fem år efter denne protokols ikrafttræden.

3. Vurderingen af gennemførelsen af artikel 14 indledes, når ti parter i konventionen har givet deres samtykke til at være bundet af denne protokol.

Artikel 24 — Opsigelse

1. Enhver part kan på ethvert tidspunkt opsige denne protokol ved underretning til Europarådets generalsekretær.

2. En sådan opsigelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af underretningen.

3. Hvis en part i denne protokol opsiger konventionen, opsiger den samtidig denne protokol.

4. Oplysninger eller bevismateriale, der er overført inden den faktiske opsigelsesdato, behandles fortsat i overensstemmelse med denne protokol.

Artikel 25 — Underretning

Europarådets generalsekretær underretter Europarådets medlemsstater, konventionens parter og signatarer samt enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen, om:

a. enhver undertegnelse

b. enhver deponering af et ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument

c. enhver dato for denne protokols ikrafttrædelse i henhold til artikel 16, stk. 3 og 4

d. eventuelle erklæringer eller forbehold, der er fremsat i henhold til artikel 19, eller ophævelse af forbehold, der er taget i henhold til artikel 20

e. enhver anden handling, underretning eller meddelelse vedrørende denne protokol.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i [STED], den [DATO] på engelsk og fransk, idet begge tekster skal have samme gyldighed, i et enkelt eksemplar, der deponeres i Europarådets arkiver. Europarådets generalsekretær fremsender bekræftede genparter heraf til Europarådets medlemsstater, til konventionens parter og signatarer og til enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen.